

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА

філологічний факультет
кафедра зарубіжної літератури та теорії літератури

ІСТОРІОГРАФІЯ НАУКИ ПРО ЛІТЕРАТУРУ

Матеріали XII Міжнародної літературознавчої конференції

(до 70-річчя кафедри зарубіжної літератури та теорії літератури
Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича)

25 вересня/2015

ЧЕРНІВЦІ

2015

збірнику „Грузинська Шекспіріана” в 1975 році, котрий відобразив роботу Шекспірівського симпозіуму, що проходив у Тбілісі з 8 по 13 жовтня 1972 року); „Макбет другий” про переробку п’єс Шекспіра у XVII ст., стаття присвячена аналізу трагедії „Макбет” придворного поета-лауреата Вільяма Девенанта (1606-1668). Девенант вважав культуру своєї доби вищою від варварської творчості Шекспіра. Знаменита фраза відьом (I,1), що викликала стільки тлумачень у світовому шекспірознавстві, – *Fair is foul, and foul is fair* – конкретизована Девенантом, перетворилася у банальність: *To us fair weather’s foul, and foul is fair*. Олена Володимирівна Плаушевська читала спецкурс „Вільям Шекспір”, у якому висвітлювались наступні теми: інтерпретатори Шекспіра; питання авторства шекспірівських творів; три основні періоди творчості видатного драматурга; комедії Шекспіра; історичні хронічки; трагедії Шекспіра. Особлива увага приділялася аналізу таких творів як „Ромео і Джульєтта”, „Гамлет”, „Отелло”, „Король Лір”. На засіданнях наукового гуртка студенти факультету іноземних мов, філологічного та історичного факультетів, викладачі кафедри та шанувальники творчості видатного драматурга мали змогу глибше вивчити сонети Шекспіра саме завдяки подвижницькій праці Олени Володимирівни Плаушевської.

• **Тверітінова Тетяна Іванівна**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри світової літератури Київського університету імені Бориса Грінченка

Л. Г. ФРИЗМАН – УЧЕНЫЙ И ЧЕЛОВЕК

Имя доктора филологических наук, профессора Леонида Генриховича Фризмана хорошо известно не только в Украине, но и далеко за ее пределами в ближнем и дальнем зарубежье. По выражению ученого, в его „послужном списке” – 47 книг и 547 статей, среди которых монографии, учебные пособия, популярные сборники, научные и публицистические исследования.

Одно из известных выражений Леонида Генриховича – „не стоит оставаться исследователем одной темы” – в полной мере характеризует его самого. Круг его научных интересов впечатляет своим масштабом и разносторонностью: творчество Е. А. Баратынского, А. С. Пушкина, поэтов-декабристов, М. Ю. Лермонтова, Л. Н. Толстого, проблемы русского

романтизма, журналістика першої чверті XIX століття, російський історичний роман, творчість М. А. Максимовича, Д. С. Мережковського, А. Т. Твардовського, Д. Самойлова, А. А. Галича, Б. Ш. Окуджави, Ю. Ч. Кима, Б. А. Чичибабіна, єврейська тема в російській літературі, дослідження з літературознавства С. А. Рейсера і багато інше. Однак постійним пріоритетом для Л. Г. Фризмана залишалося творчість А. С. Пушкіна і „золотий вік” російської поезії.

Публіцистика вченого свідчить про його громадянську позицію, неконформізм, сміливості в оцінці нагальних проблем нашого часу, суспільства, держави.

З 1971 року Л. Г. Фризман викладає в Харківському національному педагогічному університеті. Як відомого вченого і досвідченого викладача його запрошували читати лекції університети Франції, Італії, Німеччини, Швейцарії, Польщі, Ізраїлю і багатьох інших країн.

За цей період під його керівництвом було захищено 4 докторські і 60 кандидатських дисертацій, його колишні аспіранти і докторанти викладають в різних українських вузах, залишаючись, як і їх Учитель, вірними служінню Літературі.

Л. Г. Фризман належить до таких людей, в яких умовно поєднуються мудрість, незворушність – з повагою до особистості, а працездатність і підвищена вимогливість до себе завжди будуть служити прикладом для його учнів.

Студіювання творчої біографії

• **Басняк Тетяна Анатоліївна**, кандидат філологічних наук, доцент кафедри сучасних іноземних мов та перекладу Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

ОСОБИСТІСТЬ ПИСЬМЕННИКА НА ПЕРЕТИНІ ДОСЛІДНИЦЬКИХ ТА ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ ІНТЕРПРЕТАЦІЙ

Сумарне сприйняття постаті письменника з часом формує певну його парадигму. Постає питання, якою мірою ця парадигма насправді є автентичною дійсною постаттю митця, чи, можливо, вона радикально деформує його істинний образ. Це питання може бути розкритим на будь-якому прикладі наукових